

rammeafgørelser, prøve lovligheden af rammeafgørelser og afgøre tvister mellem medlemslande i søjle 3-spørgsmål. Drøftelserne vedrørende Domstolens rolle har endnu ikke været særligt konkrete, men et flertal af lande synes at støtte en bred inddragelse af Domstolen.

I de hidtidige drøftelser har Danmark fastholdt, at beslutninger i søjle 3 fortsat bør tages med enstemmighed. Desuden har man forholdt sig forsigtigt positivt til en udvidelse af Kommissionens delte initiativret. Danmark har endvidere tilsluttet sig indførelse af rammeafgørelser, forudsat at det sikres, at dette er et mellemstatsligt instrument. Danmark har argumenteret imod en altomfattende rolle for Domstolen i søjle 3.

EU og Schengen samarbejdet

En række lande har ønsket at skabe rammer for en mere formel tilknytning mellem Schengen og EU-samarbejdet. Det hollandske formandskab synes at prioritere emnet højt.

Det hollandske formandskabs tillæg til Dublin II-dokumentet indeholder ikke konkrete tekster vedrørende Schengen, men i en kommentarboks foreslås, at hele Schengen-aftalen indarbejdes uændret i Traktaten og får gyldighed allerede fra den nye traktats ikrafttræden. Der lægges desuden op til, at medlemslande, der ikke er parter i Schengen-aftalen, enten kan få en overgangsperiode eller får mulighed for at undlade at deltage i dele af samarbejdet. Det må endnu betegnes som uklart, hvorvidt der blandt de øvrige medlemslande vil være støtte til formandskabets tilgang.

Danmark har hidtil forholdt sig forsigtigt positivt til en nærmere tilknytning mellem Schengen og EU. Allerede nu har nye EU-regler på Schengen-området i henhold til Schengen-gennemførelseskonventionen forrang for tidligere Schengen-vedtagelser. Samarbejdet om de emner, der falder inden for Schengen-samarbejdet, skal efter dansk opfattelse fastholdes på et mellemstatsligt grundlag. Fra dansk side har man peget på løsninger, hvor Schengen-samarbejdet ikke indarbejdes i EU, men hvor Schengen-samarbejdet kan bruge visse af EU's institutioner (for eksempel Rådsekretariatet, Kommissionen og Domstolen) og faciliteter (for eksempel mødelokaler og tolke/oversættere).

Danmark har betegnet det som afgørende, at der tages behørigt hensyn til Norges og Islands position i Schengen-samarbejdet, og at Den

Nordiske Pasunion fortsætter. Der synes at være bred tilslutning til disse synspunkter.

3.2 Forstærket samarbejde

Afsnittet i tillægget til Dublin II-dokumentet vedrørende forstærket samarbejde lægger op til en model med et sæt generelle bestemmelser for forstærket samarbejde, som gælder for alle tre søjler, suppleret med særlige bestemmelser inden for hver af de tre søjler.

Generel bestemmelse

I den generelle bestemmelse i det hollandske forslag indgår en række specifikke betingelser for forstærket samarbejde, herunder, at et mindste antal medlemslande skal deltage, at samarbejdet skal være åbent for alle (forudsat at Kommissionen er positiv, og at der ikke er et kvalificeret flertal af Rådets medlemmer, som modsætter sig), at det skal være foreneligt med gældende fællesskabsret, at det respekterer den fælles institutionelle ramme, samt at det skal være en sidste udvej.

På det institutionelle område foreslås det, at de normale beslutningsprocedurer anvendes. Dog forudses kun de lande, som deltager i det forstærkede samarbejde at deltage i vedtagelsen af Rådets beslutninger på området.

Udgifter i tilknytning til forstærket samarbejde foreslås afholdt af de deltagende medlemslande bortset fra de administrative udgifter, som dækkes over det almindelige budget.

Søjle 1

I de specifikke bestemmelser for søjle 1 har formandskabet opstillet en liste over de områder, hvor der ikke bør være mulighed for forstærket samarbejde. Negativlisten omfatter indre marked, handelspolitik, landbrug og fiskeri, konkurrence, transport og strukturpolitikken.

Med hensyn til beslutningsproceduren for iværksættelse af forstærket samarbejde lægges der op til en tre trins procedure. Først skal de pågældende medlemsstater indgive en anmodning til Kommissionen, som herefter afgiver en begrundet udtalelse om foreneligheden mellem anmodningen og betingelserne for forstærket samarbejde. Endelig træffer Rådet afgørelse på forslag af Kommissionen og efter høring af Parlamentet. Det er fortsat åbent, om beslutningen i Rådet skal træffes med enstemmighed eller kvalificeret flertal.